

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt., és 3 óra 1 frt 50 kr
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvtárnál **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok
tere 7-ik szám. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonperaille sor 10. kr.

Hirdetések felvételnek: **NASCHITZ JAKAB**, hirdetményi irodájában,
P e s t, József-tér 12-ik szám a. a hirdetéseket illető közönséges és pénzes levelek szin-
tén Naschitz J. irodájába ezimezendők. **Bécsben**, saját függőnkünkben Kärntner-
strasse 8. sz. I. em. (**Naschitz Jakab** fők-üzletében.)

50-dik szám.

November 7-én 1872.

XXIV. kötet.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Victoria! Mink győztünk! Hogy kit győz-
tünk le? azt nem tudok; de elig az, hogy mienk
a győzelem. Le ministerium est mort, vive le
ministerium. — Non omnis moriar. — Az egyik
ajton kimentünk, a masikon begyütünk. — Los
mismos perros con altros collarés. — Tudok mig
ilyen proverbiumot töbet izs.

Hanem hat csag anyit mondok, hogy en-
gem valasztoim csag azirt kültek, hogy oratiot
megtartsam; nem hogy komediat izs jatszam ho-
zaja. Osztand komedianak nemzeti színhaznal
statutum szerinte van engedve egy hét egy rollé
betanulashoz, nekem meg egy hit alat kelet be-
tanulnom ngyfile szerepet! Az sog!

Egyik nap van szerepem dühözs. Kel »ac-
tio«-t kiabalni baloldali tigrisekre, kik megta-
matak Lonyayt; — masodik nap kel jatszantom
kegyes atyat, ki megtirő baloldali fiait öleli ke-
blire; harmadik nap kel jaczantom puritan Catot,
ki Lonyayt szamkivet, negyedik nap megint
gyöngid barátot, ki elbukot Lonyayt könyekkel
siratja. Kezdek nem hinnyi magamnak.

Ha engem valaki pofon üt, aztán én azt
viszaütöm neki: hat akor kvittek vagyunk. De
mar most én pofon ütöttem magamat, aztan ma-
gam pofonütöttem engemet; — de köszönök én
az ilyen kvittolást!

Csak azt szeretnim megtunyi, hogy ki csal-
ta it most meg masikat? is kit csaltunk meg
most? Lonyayt, a publicumot, vagy magunkat?

Utolyara izs azt kel mondanunk eczeri the-
atristával, ki hires kartyas volt, minden kartyat
ismerte hatarul, aztan összetalalkozta masik nagy
spillerel; egy darabig csak pakliztak mind a
keten, utolyara mikor iszrevetek, hogy a masik
izs tud mindent, aszonta theatrista: »no mar
most kezgyünk el jatszanyi böcsületesen.«

Talan csak succedal? De nem vagyok fe-
lüle bizonyos.

Hanem mar most micsinyalunk az uj mi-
nisteriumban azal az egy miniszterel a ki — pars
pro toto — egyedül funkelnagelneu uj? Enek
mig nincs kipviselői mandatum sem. Pedig a kel;
különben saját maga törvinjavaslata melete sem
szavazhatya. In azt hiszem, hogy valakinek oda

kel neki adnyi a maga helyit. De minthogy in csak nem adhatok oda neki a magamit, is mink többiek is job oldalon mind igen emlíkszünk diak-versre: si qua sede sedes, et erit tibi comoda sedes, illa sede sede, nec ab illa sede resede, anal fogva in semmi czilszerübet nem tunik inditvanyozni, mint hogy fogjuk nyakon valamelyik baloldali képviselöt, kinek fatalis harmincz napja mig nem elmúlt, talalyunk hibát jegyzökönyvibe, fogjuk ra, hogy nem jó

volt választás, rejciáljunk ütöt, is aztan tegyünk be meleg helyibe új minisztert.

Ez legjobban capicitalnyi fog fránya baloldalt, hogy most már igazan egyetirtis, hazafiúi jó indulat, bikeszeretet vezireli bentünket; s mind az, a mi igazságtalanság volt: riszrehajlás volt, vesztegetis volt, corruptio volt, egy ember volt; az meg megholt. Lökjünk ki egy baloldali képviselöt a hazbul; azt jövendölök.

alazatos szolgálja

T. Z.

Mi lesz a bukott miniszterekből!

Midőn állt a kabinet oly ponton,
Hogy abfáhról szentmihály- forsponton,
S Lónyaival Tisza, Pauler, Wenckheim,
Kerka-poly, Tóth, Szlávis Trefort ment heim,*)
S nem kínálva őket panzióval
Új kormány lép föl attanzióval; —
Mikor hát forrpontján állt a válság,
S más volt átveendő kormánypálczát:
Az ember ily nagy kérdést vetett föl:
Jézusisten! mi lesz most ezekből!?

Tisza Lajos lesz majd ügyes zsoki, s
Lesz így haszna tisztességes, sok is.
Ha nem lendített még közügyeken:
Miniszter lesz, és vezet — a gyepen.

Nehezen hágy el Pauler Tivadar
Vallást, kultuszt, — de békül mihamar,
Egyetemen mert ismét praelegál,
Colloquáltat, és absenszt denegál,
S modus vivendinek nem lesz híja,
Mert incassál szép summa tandíjat.

Wenckheim marad a mi volt: ga vallér,
Zsebében peng a lázsiás tallér.

Kerka-poly hogy beadta derekát,
És a magyar bankkal megreterált:

Finánczjérbül lesz trafikás újra,
Szivarát nem szíja, csak árulja,
S ha jól elkél pácska, tobák, stempel:
Még házat is építhet az ember!

Tóth Vilmos tud zongorával bálni.
Klavirmester lesz; nem fogja bálni.
Vagy, mert tárczáját elénekölte,
Énektanító lesz jó belőle,

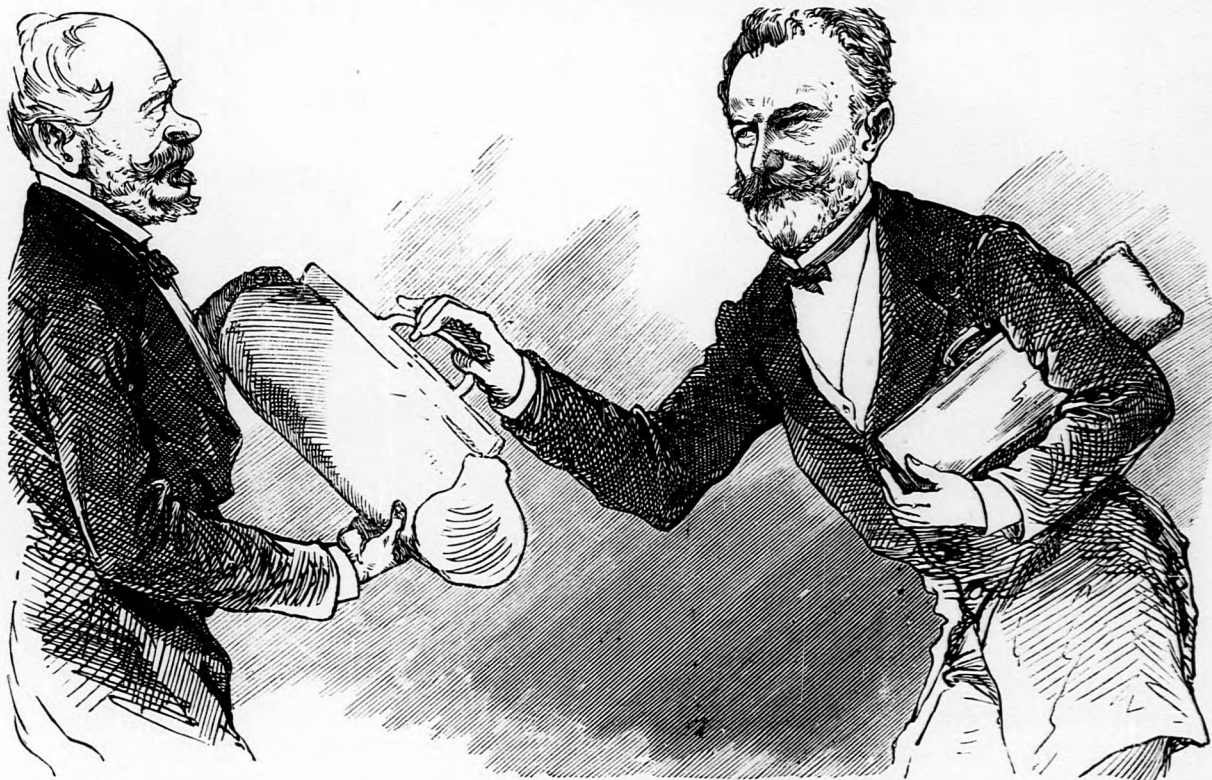
Mert »kiki folytatja mesterségét« :
Szlávy is meg fogja a rőf végét!
Vagy feledve, hogy fuimus Trojes.
Mér subiczkot, ulmer gerslit, grójert.
S kinyeri, a mit vesz, hogy leköszön,
Kereskedve szépen, boron-szöszön.

Trefort Ágost szemében magyarok
Ugy se vagyunk más: »modern barbarok.«
Hasson hát most mint tanfelügyelő,
És nem leszünk modernek, mint előbb.

Távozandott exlexminiszterek
Keresetre im, lelték voln' teret.
A nyolczat hát, ha buknak tárczástul,
Nem félhetni az éhenhalástul!
Soh Fátum! a nyolcz marad, s elmén egy: —
Lónyai, ki nem tudjuk hogy él meg!

*) Régi cadencia, mindig új.

A világos fegyverletétel.

L—i Menjhát: Higyje el excellentiád, hogy a széketem nem sajnálom, de a tárczámat, — ez fáj!

SPORT.

Egy Kigyó nevezetű (csörgő-sipkás?) hubertfi ezeket írja:

»Én a galgavidéki agarász egyesületnek vagyok egyik tagja. Egyesületünk harmadéve alakult s haladunk folyvást. Versenyeinken mindig jobb, több és több agár jelenik meg, eszméinket cseréljük s fogalmaink tisztázódnak.«

Azonban kérjük azt is tudatni velünk, vajon az agarak szintugy dicsekedhetnek-e fogalmaink tisztulásával? miután eszméiket a tagokkal kicserélték.

*

A rókászást elannyira népszerűsítették előkelőink, hogy tegnap már — a rendőrség megfigyelése szerint — két asztaltozó csehet is rajta kaptak a váczi uton.

De az még nem sült ki, hogy ki tart igényt a róka farkára!

*

Egy róka süldőt csaholtak fel az ebek szerdán a Rákoson. Inát jól birta, s egér utat véve, a nagy hujjahó közben egyenest Pestnek rugtatott, becsapott az üllei utra, s csak a Saintgermainben, Károlyi Alajos paléja sarkkövénel ült le. Az üldözők az est homályában rá löttek, temérdek tally hot kiáltottak utána, de a rókafi nem volt hajlandó válaszolni: maradt meglapulva.

Hajnagra egy utcaseprő akadt rá, s ekkor terjedelme után kisült, hogy nem süldő, hanem vén róka, és meg van sebesítve. A ki kilötte, jelentkezék a kaszinóban.

FOx.

Ez is műfordítás!

Colloquiumon kérdi a tanár a jogász:

— Hát amice, tudná-e nekem megmondani, mi az a »Vogésen«?

Sokká fontolgatva, ide s oda találgatva, végre meglelte a jogászyerek:

— Hát az anynyit jelent, mint »hová meg yön!«

A Deák-kör értekezlete.

(Nem a hogy mondva: de a hogy gondolva volt.)

Gr. Lónyay. No hiszen én szépen kimaradtam mint a káposztatorzsa a hóból. Hát ez a köszönet kendtektől, hogy én kendteket oly erőszakkal megválasztottam képviselőknél? Hét millióba került a választás. És uccsegéljen semmi provisiom nem maradt belőle. Egy egész láncz-hid ára. És most minden akczia fuescs! Még Steiger, Radocza és Tavaszi is ellenem voltak, pedig ebédet is adtam nekik a pesti választás után. Czudar, háládatlan párt. Azt hittem, hogy én facsárom ki őket s ők facsartak ki engem. De megálljatok! Él még Ferdinánd király s még nincs végrehajtva a testamentuma, a melynek executora én vagyok, s fogadom szent Farkadínára, és minden temesvári fa-szentekre, hogy esztendő ilyenkorra megint én kötöm e helyen a vasuti szerződéseket; de akkor, ti hunczfutok, nem kaptok belőle semmit!

Perczel Béla, a deákkör elnöke. Tisztelt tanácskormány. A már csak még sem igazság, hogy mikor ilyen nagy az öröm a fölött, hogy Lónyay megbukott, nekem senki az ördög sem inditványoz még csak egy diszalbumot sem. Hát nem az én tapiutatos elnöki eljárásomnak köszönhető e azon ügyes scenirozás a Sándor utczei komédiaházban, mely a pompás fiascoval végződött. Ajánlom magamat a tisztelt klubbnak, hogy majd ha egyszer az új miniszteriumot is megújja, csak szóljon nekem; ott leszek én és segítetek rajta!

Deák Ferencz. Hálá Istennek. csakhogy ettől az embertől megszabadultunk. Hisz ez minden lépten-nyomon kokettirozott az ellenzékkal s még Tisza Kálmánt is meglátogatta, sőt Ghy-czyhez futárokat küldözgetett. Kétségtelen volt, hogy valamelyikünket rá fog szedni. Jobb neki

oda kinn. De hogy odakinn lehessen, kell hogy idebenn maradjon. Mert ha oda kinn lenne, majd nagyon hamar bejönne: azért rajta legyünk, hogy innen kineereszszük, azért kérem a tisztelt urakat, ne resteljenek még egyszer éljent kiáltani neki: hiszen tették önök ezt már kedvetlenebb szívvél is.

Szlávy miniszterelnök. Ez a nap Lónyay gróf napja. Reggel leöntöttük, este megtörülgetjük. Reggel megfeszítettük, este felviszszük az égbe. Nem mondhatja, hogy nem krisztusi dicsőségben részesül. Magamról és miniszterársaimról ma nem beszélek. Napfogyatkozáskor a hold a főszemély, nem a nap. Kérem a tisztelt klubbot, hogy majd mikor én megbukom, engem is így megvívátozzanak,

Deák Ferencz. Én már öreg ember vagyok de azért még remélek igen sok miniszteriumot tulélhetni; én beteg ember vagyok; de olyan beteg, mint a kormány, még se vagyok. Minden jól lesz, csak egészségesek legyünk. Minden ember szavazzon úgy, a hogy meggyőződése tartja; — de ha valaki közületek ülve mer maradni, mikor én felállok, hercules uesese ülve hagyom akkor is, a mikor új miniszteriumot kell proponálni.

Zsivkovics. Tisztelt tanácskormány. Miután tinektek már Lónyayra nincs szükségetek, ugyan kérlek, nem adnátok őt nekünk ide — horvát bánnak.

Kerkápoly. Urak! ne declamáljatok már sokat. Hadd jussak szóhoz már én is. Nekem pénz kell, de sok! A consortium, a kinél pumolni akarok, azt kérdezte tőlem: »mikorra kell? s én azt feleltem neki rá: »vorgestern!«

K—s M—n.

Szatira.

Hanem az a sorstul még is nagy szatira,
Kimondjuk studio, mondjuk sine ira,
S illet még kinrimes Szász Károly sem ira:
Hogy czimezve miniszt. elnök Lónyayra
— még most is nyakrafőre érkeznek a tisztelt
házba a **bizalmi feliratok!**

Wenzliádák.

— Egyetemi előadás. —

Egy író azt mondja, hogy oroszok voltak a warágok, de ez csak oly állítás, mint az, hogy midőn a magyarok Pannoniát elfoglalák, a holdnak bajsza nőtt volna.

Attila prüsszentésére az egész világ prószitot kiáltott.

Szerelmi lyra.

Mit hát a szerelem?

Oh hány ideg rezdült meg immár,
E tüneményt megfejteni?!
Amaz a mélység mélyein jár,
Ez meg sem áll az — istenig!

Himfy felöle azt dalolta:

«A mindenséget tartja fen»
Ennyit nem hitt Petőfi róla
S zengé: »virág a szerelem».

Torquato Tasso szörnynek írja,

Mely »most vak,- most meg százszemű»
Nem, nem!» dallá kelet Hafizza,
»Királyné ez, a »szívben ül».

Hugo Vikornak: ragyogó nap

Mely fényt áraszt lelken, szíven.

Az utcán ismét mást dalolnak:

»A szerelem sötét verem!»

Virgiliusnak énekében:

»Maró, alattomos seb ez»
Poënak aztán balzsam épen,
Mely minden sebet béhegeszt.

Oh lángelmék ti! Keljetek föl!

S lássátok e kor lapjait;
S elmétek a rejtély előtt már
Nem lesz igazodó ladik...

Mi a szerelem? Más mi volna, —

A tulány meg van oldva itt: —
Az emberiség réme, melyről
Temérdek rossz vers iratik!

Laczkó.

A cigány keresztje.

Töredelmes szível gyónt a cigány a papnak,
s bár hosszú lajstrom volt a mit megvallott, a gyón-
tató még is észrevette, hogy valami büne nagyon
nyomja a lelkét

— Csak ki vele fiam; ha egy vétket elhall-
gatsz, anynyi, mintha mind elhallgattad volna.

— Mi tirés tagadás sent atyám, bizs én elvit-
tem innen a templombul egy keresztet. De már
sánom-bánom, seretném jóvá tenni a binemet.

— Ha elvitted fiam, hozd vissza!

A cigány aztán másnap összekötözte, s vállára
vetve visszavitte a papnak — a feleségét.

A kit a miniszter krízis sem alterál.

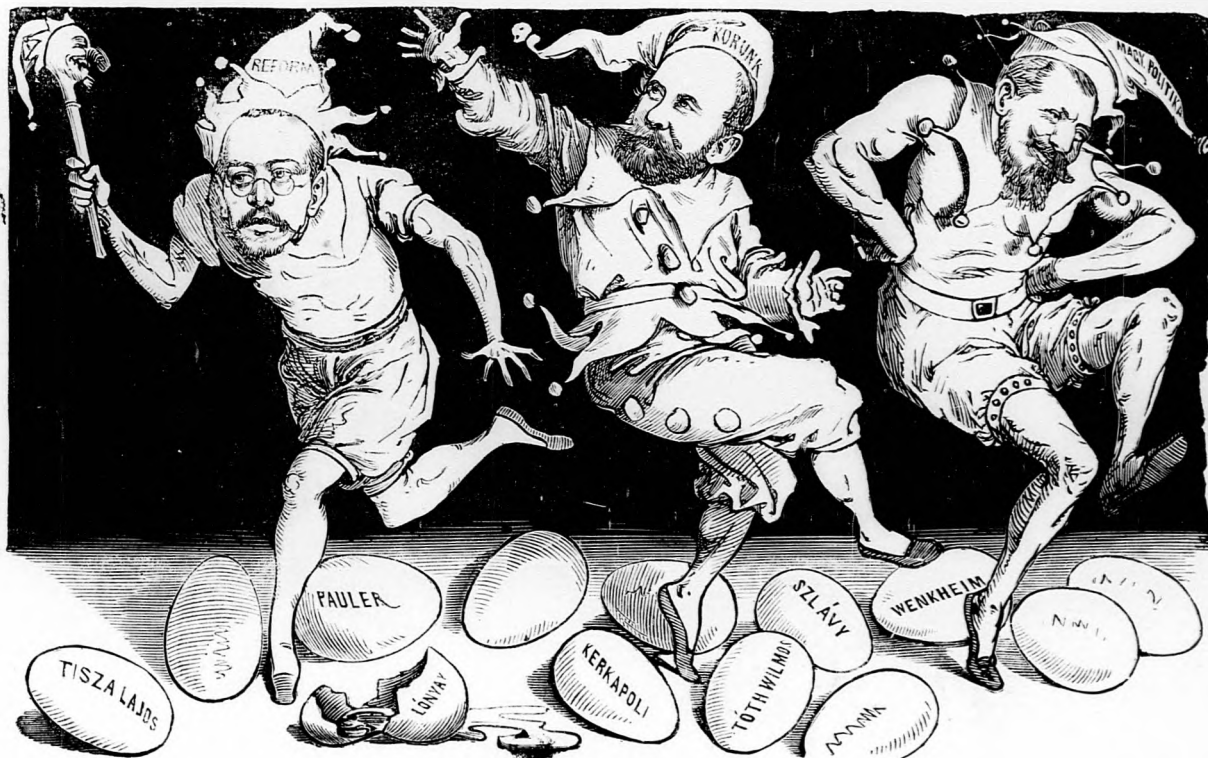
Éhes Paczalai milyen belügyminiszteri székről álmodik ?

Haranguirozott hírharang.

× Az »uj« miniszteriumról eszünkbe jut az az adoma, mikor a falusi tiszteletesnek volt egy lova, a Kokas, a minnek az a rossz tulajdonsága volt, hogy nem akart rámenni a hidra, különben türhető ló volt. Végre elszánta magát a tiszteletes, hogy eladja a Kokast s vesz helyette más lovat. El is adta sze-

rencésen a vásárban egy kupecznek. A kupecz hirtelen elvágta a lónak a farkát, befestette a szürkét pej lónak, s ugyanazt eladta husz forintra drágábban megának a tiszteletesnek. Mikor aztán megy haza a lócsereelő, a lova csak megáll a hidnál s nem megy rá, mig nem huzzák. — »Tiszteletes uram, megszólal a kocsis; én attul tartok, hogy mi megint a Kokast vettük meg!«

A tojások közt tánczolók.

Okos bolondok: — Kotlós vagy záp mindegyik; hanem csak úgy ugráljunk, hogy meg ne lépjük azt, a melyikben benne van a csirke!

□ A múlt héten a Borszemjankónak minden képe kárba veszett. Előre megkésztette a Lónyayt dicsőítő caricaturákat, s a szent Szombatnapon mind a limbusba kellett azokat hányni, s nyakrafőre rajzoltatni helyettük ártatlan köménymaglevés izü képes élezeket. Sic transit gloria im mundi!

— Simonyival két sápisto mameluk évődött a bufetben a fölött, hogy ő egészsége tekintetéből szabadságidőt kért. »Szívesen megadtunk volna neked nem csak két havat, hanem két esztendőt is, csak menj« mondá az egyik. »De még az utiköltséget is!« mondá a másik, mert kitelik abból az időből, melynek arát a ház hosszas beszédeid elmaradása által megtakarítja.« Simonyi erre csak azt gondolta: »No meg abból a sápból, a mit átvollétem alatt raktok zsebre.« — A ki ebben viczczet keres, az az igazságra fog akadni.

☞ A volt miniszterelnök a kormány lapok szerint hosszú orral távozott ő felsége audienciájá-

rul. Még azt nem is tudtuk, hogy a volt miniszterelnök Pulszki volt!

+ Nem jó az ördögöt falra festeni! A multkor anticipandó lerajzolta a »Üstökös« Lónyai ölelkezését Csernátonival; — és a jóslat nem esalt. Mult számunkban Paczolait kandidiroztuk belügyérnek; — és az ige testté lön: a »Reform« aznapi száma ugyanazon tárcza betöltésére emlegette Paczolait. E szerint jogosan tarthatunk tőle, hogy Goda Bélát multheti kabinet összeállításunk szerint, csakugyan kinevezik stultuszminiszternek.

● Rákosi Jenő, a ki olyan rák, hogy maga halászott a sajtóbureau főnökségere, nevét a Reform megkedveltetése végett Rókásira változtatta.

Muzsika.

Most huzhatják el csak istenigazában azt a nem rég megjelent Lónyai indulót!

Két egy testvérváros.

Eddig az egyik nagyon puczezos volt, a másik nagyon szegényes, az nem akarta ismerni ezt.

Most azonban az egyik kevésbé czifra, a másik jól van öltözködve. Egyesültek, kar karban, ez az igazság.

Kin-rim.

— Szász Károlyból. —

Szüm szerelmét Rómeóként

Birá Sára.

Kimondhatlan vágyat érzék

Birására.

S hogy kebelem hév vonzalmát

Hallá Sára :

Tüstént randevút ad, ennek

Hallására.

...Csattan a csók, de huh! . . . a férjt

Látá Sára.

S csattan már az ütleg ennek

Látására.

Miből lesz a kolera!

Hogy korunk mennyire az ifju öregek, fiatal óriások, koránért esoda gyerekek kora, mikor a csirke is többet akar tudni a tyuknál: bizonyítja a következő levél, melynek írója aligha fogakkal nem jött a világra. Még most csak első osztálybeli paniperda, ez azonban korántsem gátolja őt abban, hogy atyja urához levelet írjon; hogy mi ügyben? az kitetszik magából a levélből, mely eként hangzik, eredeti ortografiájával:

Kedves Atyám.

Én szeretném ha énnékem megengedné édes apam, h pepazhatnek, akkor maj én is jobban iparkodok tanulni, és jó bizonyítványt küldöm, mert én nalam a kisebbek is szinak és mar nőttem is valamit, má engedje meg édes apam h pipazhatok és akkor egy szüleji engedély küldjön, is ama külön írja rá, h én ennek megengedem, h szivhas, és én azt megmutatom, az igazgatónak, és meg lesz az

egész historia. — És kedves Atyám a multkori levelemben irtam h ha küdenének egy kis magyar dohanyt egy kiszniyel és az agyteritot is küldene nek el és egy dohany zacskót is mert én nem szoktam szivarozni, ha ezt édes atyám megteszi, akkor olyan bizonyitvant küdök, h no, és kedves apam ugy szeretnem h ha mennél elég elküldenének és válszólnának levelemre is mennél hamarabb még ebbe a hétben h mikep áll a dolog és egy pipát és egy szárt is, mert én édes Ap. u. mindig tudok es akkor ha a leczkem hiba nélkül tudom, akkor gyujtok csak reá. — Azt hiszem édes Anyám is beleegyezik má csak engedjék meg, mert én már nagy legény vagyok és akár mennyit szíjjak is, meg nem árt, és én is gyakran szívek, és édes Apám egy szép pipát küldjön a milyen szép az lesz a bizonyitványom, és sokkal is szebb lesz nalanál, egy kis öcső tajt pipát küldjön vgy cserép pipát szárastól. — K.

Felvilágosodott pópista ember.

Nagyon öreg már a — i páter, annyira, hogy a közelmultban történt dolgok egészen összefolynak eszében; nem is működik, csak pipálgat és fogadja a gyér látogatókat, ugy a szomszéd falvakból átát jövő káplánokat; ilyenkor aztán nagyon mulatságos qui pro quo-k fordulnak elő. Ilyen a többi, az én első — és valószínűleg utolsó találkozásom is S-os uram bátyámmal. Beköszönten hozzá illedelmesen, el is fogadott szívesen, hanem járásom, az ügy, mely hozzá vezetett, s nevem, sehogy se akart emlékében megmaradni.

— Hát csak eljöttél; no lám, jó tetted, hogy hogy eljöttél; hát aztán mért is jöttél, hogy is hinak öcsém?

— Dr. Skurbontius, szolgálatára; iskolát jöttem vizitálni.

— Ejnye ejnye, csak úgy van az. Hanem hát megöregszik az ember. De ma csak itt marad öcsém?

— Itt én, még talán holnap is.

— Hát aztán kihez is van szerencsém?

— Dr. Skurbontius stb., mint fentebb.

— Hol járt öcsém iskolába?

— Debreczenben.

— Hová való?
— Keeskemétre.
— No lám; én is onnan származom; ugyan hogy is hívták az édesapját.

— Skurbontius; azt hiszem, együtt jártak iskolába uram bátyámmal.

— Ne mondja öcsém!

— Azt hiszem az én anyám és urbátyám anyja testvérek voltak.

— Az ám, most jut eszembe, hogy. — — Mi is a neve uram öcsémnek?

— Dr. Skurbontius; iskolákat látogatok.

— Hát aztán hol lakik?

— P...t; ott nincsenek ám a mi részünkről valók.

— Nincsenek-e?

— Hanem mi arra mégis écclesiát alapítunk.

— No arra én is adók 200 forintot.

— Bravo urambátyám; de vigyázzon, hogy szaván ne fogjam.

— Mit? számár beszéd? már hogy volna az számárbeszéd?

— De hogy! Hanem rossz utunk volt; csak a praedestinatio tartotta bennünk a lelket. stb. stb. in infinitum.

Aztán mikor lefeküdt jó későn az én öreg páterem, akkor azt mondta a feleségének:

— Istenem, beh felvilágosodott pópista ember ez!

Dr. Skrbnts.

Szerkesztői subrosa.

— Pozsony. X. A manuscriptum érdekes, közlöttik. — Pön ögei adomái, a már ismerteket kivéve, megjelennek. — Nem jelennek meg: Elégia, — A potyagavallér, — Kereskedőboltban, — Spiczigiáda, — Keserv a krízis fölött, — Mi az oka? — Czigány okosság, — Kedvesemnek, — Álmodtam, — Emlékdal, — Pest J. J. Igenis közölve volt már több ízben; e szerint köszönettel félre tettük. — Csipkebokor küldeménye részben beválik, köszönjük. — P. E. Pest. Beillik az okmánytárba. — N. G éres, L. A. Jó adomák. — Zombor. K. L. Eszmedus vers, köszönjük. — Bécs, D. E. Oktatva mulattató; jönni fog.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

JÓKAI MÓR.

Lakása: Státió-utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1872.

NYOM. AZ „ATHENAEUM” NYOMD.

(Barátok-tere 7-ik szám).

Hirdetések felvételnek:

NASCHITZ JAKAB.

hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12. szám alatt.

és Bécsben Kärntner-strasse 8. szám I. emelet.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi:

POLLAK.

WEISZ J.,

titkos betegségnek különleges orvosának rendelő-intézete.

létezik november elsejétől: ország-ut 15. szám 1-ő emelet a „Zrinyi“-hez czimzett kávéháza felett. Rendelő órák: reggeli 7—10-ig és d. u. 1—4 óráig.

Karácsonyi és ujévi ajándékok.

Valódi talmi aranyból, közörrült kristályal, mely élő gyémánttúzzal bír, és minden egyéb ékszersz nélkülözhetővé tesz; darabja 1 frt 50 kr. 2 50. és 3 frt, igen finom valódi ezüstbe foglalva 3. 80. 4. 50. 7. 8. és 10 frt. — Gyémánt mellűk 3, 4, 5, 7 és 10 frt. — Gyémánt függők 2, 3, 5, 7, és 12 forint. — Gyémánt ing-mell-gombok darabja 60 kr. 1 frt 20 kr. Gyémánt ingmell-gombok darabja 1.50, 2, 3, 4 frt. — Gyémánt inguj-gombok párja 1, 1.50, 2 frt ezüst 3, 4 és 5 frt. — Talmi arany medaillonok finomak 40 kr, 85 és 1 frt, igen finomak valódi zománczréll 1 frt 50, 2, 3, 50, 5 frt. — Talmi arany óralánczok rövidék 50 kr, 90, 1 frt 20, legfinomabbak 2 frt 3, 4 és 5 frt elegans medaillonnal á 2 frt 50, 3, 50 és 5. 50. — Talmi arany nyaklánczok legfinomabb munkáknak órákhoz vagy medaillonokhoz 1. 20, 2, 4 és 6 frt., óra-függelék összeállítva csomóban 35, 50 és 80 kr. — Talmi arany keresztcsékék igen finom kivitelben zománczréll és a nélkül 60 kr. 1.50—3 frt. — Talmi arany nyak-kötők legfinomabb arany fajtán 80 kr 1. 50, 2. 50, 4 forintig.

Talmi arany uri-garnitúra, inguj- és ing-mell-gombok legfinomabb kivételnek 60, 90 kr. 1.50, 2 frt legújabb aranyminták szerint, vagy valódi francia zománczból 2.50, 3, 4 és 6 frt — Gyémánt keresztcsékék és szivecskék valódi ezüstbe foglalva vaktó tűzzel igen finomak 1 frt 50, 2, 3 és 5 frt. — Gyémánt nyakkendő-tűk valódi ezüstbe foglalva, egy vagy több kövel, melyek élő tűzzel bírnak, 90 kr, 1.50, 2, 3, 4, 5 és 6 ft. — Talmi arany mellűk és függők legfinomabb arany fajtán és meglepő szép mintákban, 80 kr. 1 ft 20, 2, 3, 50 és 5 ft, igen finomak zománczréll vagy anélkül elegans bárszony tartóban 6, 8, 10 frt — Talmi arany karperecek gyermekek számára darabja 45 kr, 60, 80 kr, nők részére elegans és csinos 1 frt 50, 2.50, 4 és 5 frt.

GUTTMANN L.

diszbazárjában. Pesten, hatvani-utca, A „ZRINYIHEZ.“

Idegen megrendelések készpénz beküldése vagy utánvételt mellett gyorsan teljesíttetnek.

Kéz- és varró-gépek,

Scherz, 21 Opernring 21.

SCHERZ
Rudolf.

Scherz in Wien.

BÉCSBEN,
21. OPERNRING 21.

1000 forint

fogadásul,

hogy az egész birodalomban és sok más országokban senki sincs, ki miként BRAUSWETTER JÁNOS, chronometer- és műorás: SZEGEDEN (szülővárosában)

12 éven át külföldön és a francia Sveicz legjobb órágyáraiban az óraművésze minden titkát magáévá tette, a hozzávaló gépeket beszerezte, és

Münchenben

az elméleti és gyakorlati vizsgát ott addig még senki által meg nem közelített eredménnyel letele volta: ki továbbá üzlete 22 évi főállása óta annyi órát és mindezeket, újakat ugymin javításokat, saját találmány gépek és eszközök segítségével, 40 évi tapasztalás alapján, saját vezetése alatt oly jó állapotba helyezte, és szemlélyesen, a zseborákat függő vagy fekvő, egyzóval minden helyzetben és rászokásokban oly aranyo-

sar és pontosan szabályozva adta volna át a t. cz. közönségnek, mint azt ő tette és jövőben is tenni fogja. Azonfölül tölem minden óra vevője egy 10 évi és minden javítás megrendelője 5 évi írásbeli jótállásról szóló iratot kap, használati utasítással együtt. — Hogy a mondottak folytán óráim minden tekintetben a legjelesebbek, legpontosabbak és legújtanosabbak az magától érteik. Igen gyakran ismétlődött utánrendelések és dícsőrlőlevelek, es. k. katonai és polgári egységektől, valamint óráskótl, még fővárosokból is, bizonyítványok, bizonyítékok töménytelen száma mik a mondottak igazságát megerősítik, nálam megtekinthető. Segédek nagy száma, kik nálam dolgoztak és tanultak, ezt szintén bizonyíthatják

Arany-és ezüst-órák és lánczok a m. kir. ellenőri hivatal által megvizsgáltatvak, és minden nembn a legnagyobb és legdiszess választékban kaphatók

Férfi órák.

Frt.

Hölgyórák.

Frt.

Ezüst heng.óra 4 rubinnal	10—12	Ezüst cylinder	13—18
" " felpattanó		Arany női órák 4 és 8 rub. 3. sz.	25—30
" " aranysegélyvel	13—14	" " óra, zománcz.	13—36
" " cylinder dupla tokkal	15—17	" " detto, arany fed.	36—50
" " " kristályüveggel	14—17	" " detto, zománcz gyém.	42—45
" " horg.-óra 15 rub.	16, 18—20	" " női óra krist. üveg.	42—45
" " horg.-óra dupla tok.	18, 20—24	" " detto, duplat. 8 rub.	38—48
" " angol horgony-óra kristályüveggel	18, 20—24	" " detto, zománcz. gyém.	58—60
" " ugyanazok dupla tok.	23—28	" " női horgony-óra	42—40
" " horg. rem. fülnél felhuzható, krist. üveg.	30—36	" " " kris. üveg.	56—66
" " detto dupla tokkal	35—40	" " " dupla tokkal	50—55
" " tábori horgony rem.	38—45	" " " detto, zománcz. gyém.	70—88
Arany horg.-óra 15 rub. 3. sz.	38—40	■ Serkenő, órával együtt 7 ft.	
" " arany fedéllel	45, 50, 55—50	■ Snaps 13 ft., mely gyertyát is gyújt 9 ft	
" " horg.-óra dupl. tokkal	55—60	■ Ezenkívül minden egyéb ki	
" " arany fedél	65, 70, 80—100	vánatú óra kapható, ugy munkás-órák i.	
" " horg.-óra kris. üveg	42—44	Inga-órák legnagyobb ráktára.	
" " " arany fedéllel	60—75	Mindennapi felhu.	10, 11, 12 frt,
" " remontoir	65—100	Minden 8 napi felhu.	16, 20, 22 "
" " detto dupla tokkal	100—400	Óra- és félóra-ütéssel	30, 33, 35 "
		Negyed- és óra-ütéssel	50, 55, 60 "
		Hónap-szabályzó	28, 50, 32 "
		Inga-órák bepakolásaért	1 ft. 50 kr.

■ Ezüst óralánczok 3—8 frt, hoszruk 6—15 frt, 3-mas számú aranylánczok rövid 15—70 frt, hoszsu 35—100 frt. ■ Órák, melyek nem tuzsenének kicsérletnek. ■ Órák, arany s ezüst a legmagasb árú cserébe elfogadtatnak ■ Vidéki megrendelések a pénzösszeg előleges beküldése vagy utánvét mellett pontosan teljesíttetnek.

Unicum a cosmetica körében!

Nem hajfestő-szer!

cs. kir. szab. valód

Dr. John Brown, Hajjövő kenőcs,

ép ugy fekete. mint barna és szőke haj számára, minden hajfestőszert fölősseges tesz, rövid időn tökéletesen helyreállítja a megőszült hajzat és szakáll természetes színét; a siker a használatnak már első napjain világosan szembetűnő; elhárítja a további és korá megőszülést, ép ugy a hajnak kihullását; d s hajnövést idéz elő, olyat, minőt csak az erőteljes fiataliságnál észlelhetünk. A hajzat e kenőcs finomak, fényessé teszi, a nélkül hogy a foveget elzstrosztaná. mi gazdalkodás szempontjából különös nyeltemre méltatandó. A helybeli, vidéki és külföldi igen tisztelt vevők kényelmére írásbeli megrendelések egyes tételekre akár készpénzbeli fizetésre, akár utánvétre postafordultával a központi raktárak teljesíttetnek:

Bécsben, Mariahilf, Gumpendorfi-ut 43. szám 1. emelet.
Pesten Török József gyógyszerüzében király-utca 7. sz.

■ A biztos eredményért kezesség vállalatik. ■

Egy nagy csupor ára 2 frt, 1/2 tuczat 4 frt 80 kr., 1/2 tuczat 9 frt, 1 tuczat 16 frt 80 kr Kisebb csupor ára 1 frt, 1/4 tuczat 2 frt 70 kr., 1/2 tuczat 5 frt 10 kr., tuczat 9 frt készpénz vagy utánvét mellett
Kildemények csak a központi raktár által eszközöltek.

